

Ikt. sz.: OTB/109-1/2012.

OTB-29/2012. sz. ülés
(OTB-86/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Oktatási, tudományos és kutatási bizottságának**
2012. november 26-án, csütörtökön, 15 óra 46 perckor
az Országház főemelet 55. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Az egyes szakképzési és felnőttképzési tárgyú törvények módosításáról szóló T/9237. számú törvényjavaslat</i>	5
<i>Dr. Odrobina László főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium) szóbeli tájékoztatója</i>	5
<i>Kérdések, hozzászólások, vélemények</i>	6
<i>Dr. Odrobina László főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium) válaszai</i>	10
<i>Klész Tibor osztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium) válaszai</i>	13
<i>Szavazás az általános vitára alkalmasságról</i>	17

Napirendi javaslat

1. Az egyes szakképzési és felnőttképzési tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/9237. szám)
(Általános vita)
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Pokorni Zoltán** (Fidesz), a bizottság elnöke
Dr. Pósán László (Fidesz), a bizottság alelnöke
Osztolykán Ágnes (LMP), a bizottság alelnöke

Brájer Éva (Fidesz)
Cseresnyés Péter (Fidesz)
Demeter Zoltán (Fidesz)
Dr. Hoppál Péter (Fidesz)
Kucsák László (Fidesz)
Pichler Imre László (Fidesz)
Révész Máriusz (Fidesz)
Sági István (Fidesz)
Michl József (KDNP)
Dr. Sós Tamás (MSZP)
Dúró Dóra (Jobbik)
Farkas Gergely (Jobbik)
Ferenczi Gábor (Jobbik)
Dr. Kolber István (független)

Helyettesítési megbízást adott

Bodó Sándor (Fidesz) Demeter Zoltánnak (Fidesz)
Brájer Éva (Fidesz) megérkezéséig Cseresnyés Péternek (Fidesz)
Pánczél Károly (Fidesz) dr. Pósán Lászlónak (Fidesz)
Földi László (KDNP) Michl Józsefnek (KDNP)
Dr. Hiller István (MSZP) dr. Sós Tamásnak (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Kardkovács Kolos helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Dr. Odrobina László főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Klész Tibor osztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 15 óra 46 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

POKORNI ZOLTÁN (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm a vendégeinket, a képviselő hölgyeket, urakat. Két napirendi pontunk van, a szakképzési és felnőttképzési törvények módosítása és az egyebek. Van-e észrevétel? *(Nincs jelzés.)* Szavazzunk a napirendről! Aki egyetért velem, kérem, most emelje fel a kezét! *(Szavazás.)* Egyhangúlag támogattuk a napirendet. *(Zaj, közbeszólások: Nem.)* Nem egyhangúlag. Tartózkodás? *(Nincs jelzés.)* Ellenzavazat? *(Szavazás.)* 2 ellenzavazattal elfogadtuk. Elnézést, hogy lábbal tiportam az ellenzék jogait. *(Derültség.)*

Az egyes szakképzési és felnőttképzési tárgyú törvények módosításáról szóló T/9237. számú törvényjavaslat

Tisztelettel köszöntöm Kardkovács Kolos helyettes államtitkár urat, Odrobina László főosztályvezető urat és Klész Tibor osztályvezető urat. Önöké a szó, kérem, röviden foglalják össze a törvény tárgyát, fontosságát. Az általános vitára való alkalmasságról kell döntenünk a mai napon. Tessék parancsolni!

Dr. Odrobina László főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium) szóbeli tájékoztatója

DR. ODOBINA LÁSZLÓ főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottsági Tagok! A javaslat, ami önök előtt fekszik, két pontban terjeszt elő módosítást. Az egyik a felnőttképzési, a másik a szakképzési törvény.

Kezdeném az utóbbival, ez egy kicsit bonyolultabb. A szakképzési törvény módosítására elsősorban azért volt szükség, mert januártól az állami fenntartásba kerülő iskolák szabályozásának nem minden kérdését oldja meg a ma tárgyalt törvény. Speciálisan a szakképzés körébe tartozó szabályozandó dolgokat tárgyaljuk ebben a törvényben. Ez az egyik pont, amit ez a javaslat tartalmaz.

A másik rész, amit talán kiemelnék, az pedig az, hogy a törvény január 1-jei hatálybalépése óta a felhasználók, úgy is mint iskolák, kamarák, szülők, érdekképviselet jelezték, hogy bizonyos pontokon a törvényt módosítani szükséges. Ezek nem koncepcionális pontok, hanem apró módosítások. Mondok rá egy példát: definiálni kellett, hogy mit jelent a kizárólag gyakorlati képzési célt szolgáló tanműhely fogalma, vagy mi van akkor, ha a tanulónak nincsen bankszámlaszáma, akkor a szülő bankszámlájára lehet utalni a tanulói juttatást. Hasonló, nem annyira nagy fajsúlyú témák korrekciójáról van itt szó.

Ennyit a szakképzési törvényről.

A másik pont a felnőttképzési törvény módosítása. Itt a cél az volna, hogy mindannyian tudjuk, hogy főként a korábbi időszakban nagyon sokszor került sor olyanra, hogy az uniós támogatások nem célszerűen kerültek felhasználásra. Olyan panaszok érkeztek, hogy a cégek ugyanúgy lepapírozzák a képzéseket, ez a módosítás azt a célt szolgálná, hogy ez ne legyen többé lehetséges. A cégeket, akik ilyen támogatásban részesülnek, arra kényszeríti a törvény, hogy egy szoftverbe feltöltsék azt, hogy mikor és hol vannak a képzéseik és túrniük kell az ellenőrzést, amit nem fognak előre bejelenteni számukra. Ez a lényege az Fkt. módosításának.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdés, észrevétel, vita? Sós Tamás képviselőtársunk. Parancsolj!

Kérdések, hozzászólások, vélemények

DR. SÓS TAMÁS (MSZP): Először is általában. A szakképzés, felnőttképzés, de különösképpen a szakképzés kapcsán egy ilyen permanens törvényhozásnak vagyunk a részesei. Ha belegondolok, a hónap elején volt egy beterjesztés egy képviselőtársunk részéről, november 7-én megjelent, 8-án kitűzésre került, hogy a bizottságban tárgyaljuk a szakképzési hozzájárulást és az utána való napon visszavonásra került. Bár utána később ez újra előkerült egy más törvéynél. Ha most azt nézem, hogy ebben az évben hány törvényi változás volt, meg az elmúlt 23 évben, azt kell mondanom, hogy az elmúlt 23 évben volt 40, most pedig 10 olyan módosítás van. Úgy gondolom, hogy ez azért sok mindent elárul, hogy mennyire van kiszámíthatóság ebben az egészben. Úgy gondolom, hogy nincs.

Átfogó kérdéseim a következők lennének. Az egyik, hogy a 24. §, tehát az Szt. 47. § (3) bekezdése kapcsán, hogy ellenjegyzéssel válik érvényessé a tanulószerveződés, a tanulószerveződés módosításában megjelent naptól hatályos. Nem látják ellentmondásosnak? Hiszen a kamara ellenjegyzése késik, az mindig később van, és gyakorlatilag az életbelépése pedig visszamenőlegesen történik. Ez nem jelent-e gondot? Én ezt felvetem, hogy gondolják végig.

A másik, hogy a 27. §-nál itt az Szt. 56. § (7) bekezdése, itt viszont pont az ellentéte van. Ezzel szeretném érzékeltetni, hogy nem ugyanúgy mérünk az iskolával szemben és a kamarával szemben, mert itt viszont az szerepel, hogy a gyakorlati képzés megkezdését megelőző 15. napig küldi meg a nyilvántartást vezető szervnek. Tehát az iskolától ezt elvárjuk, a kamarától pedig nem ezt várjuk el, vele szemben sokkal liberálisabbak vagyunk, nem ugyanazzal a mércével mérünk. Erre is szeretnék választ kérni, mert úgy gondolom, hogy ennek a kérdésen túlmutató jelentősége van.

A 35. § (5) bekezdése kapcsán itt gyakorlatilag, hogy ki kaphat normatívát, gyakorlatilag ez arra irányul, hogy központilag megmondják, hogy mire lesz a pénz. Igen ám, de ha az a tanuló nem arra a képzésre akar menni, hanem egy másikra és mégis ráveszik arra, hogy változtassa meg az eredeti szándékát, akkor kérdezem, ki garantálja neki, hogy abban a szakmában el fog tudni helyezkedni, amit ő eredetileg nem is akart választani?

Erről már korábban is beszéltünk, ennek ellenére ez a pont benne maradt ebben az anyagban is. Tehát én ezt szeretném ennél felvetni.

A negyedik felvetésem arra irányul, hogy az állam az állammal is egyeztet. Nem látják túlbonyolítottnak ezt az egyeztetést? Tehát konkrétan arról van szó, hogy a kormányhivatal dönt, és utána még a miniszter ezzel egyetért. Tehát mi indokolja ezt a dupla biztosítást ebben a dologban? Nem bíznak a kormányhivatalokban, vagy miről van itt szó? Mennyire indokolt ez?

A felnőttképzésről is lehetne szólni. Ott alapvetően azt kérdezném, hogy akkor maga a törvény mikor kerül a parlament elé, mert ez e hónapra volt tervezve, hogy beterjesztésre kerül. Nem lehet még ezt látni, bár tudomásom szerint szakmai fórum már ezt a mai napon is tárgyalja. Tehát a parlament elé ez mikor fog bekerülni, és várhatóan mikor tárgyaljuk ezt?

Ami pedig az itt leírtakra vonatkozik, itt is látok ellentmondásokat. Gyakorlatilag arra irányul, hogy a 3. § - itt a 2. oldalról beszélek – azt mondja, hogy a felnőttképzőnél legkésőbb a képzés előtt három nappal kell neki bejelenteni az adatszolgáltatást. Utána pedig szóba hozom, hogy a 4. §-ban pedig a 2/B pontban az van, hogy ha 20 százaléknál nagyobb mértékű elmaradást mutat, akkor nyolcszoros büntetést kap a meghatározott szisztéma szerint. Majd pedig ha ismételt valamilyen probléma van, akkor már kizárják őt a rendszerből.

Tehát itt a három pontot hozom szóba. Az első pontról az a véleményem, hogy ezt végig kellene gondolni, hogy mi szól amellett, hogy feltétlenül szükséges ez a három nappal előtte, lehet-e itt ezen pontosítani? A másik kettőnél pedig szintén azt érzékelem, hogy a felnőttképző cégekkel szemben van egy elég nagyfokú bizalmatlanság, úgy érzékelem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Van-e még kérdés, észrevétel? Ferenczi Gábor!

FERENCZI GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Előljáróban annyit hadd mondjak el a Jobbik Magyarországért Mozgalom részéről, hogy magát a szakképzési törvényt, illetve az azt financiálisan megalapozó szakképzési hozzájárulásról szóló törvényt sem tudtuk támogatni. Ennek az az oka, hogy sem a tanulói jogokat, sem a pedagógusok jogát nem tárgyalja kellőképpen a szakképzési törvény.

Titkon bíztam abban, hogy ezek a módosítások, amelyeket most elénk terjesztettek, részben foglalkozni fognak a tanulói jogok kérdésével is. Legyünk igazságosak, mindenképpen pozitív előremozdulás ebben a tekintetben, hogy rögzíti már a módosított változat, hogy az őszi, téli, illetve tavaszi szünet alatt gyakorlati képzés nem szervezhető a diákok számára.

Viszont az értelmező rendelkezésekben a továbbiakban is hiába kerestem például a gyakorlati képzési helyen megvalósuló tanulói felügyelet kérdését, illetve azt a definíciót, ami ezt tárgyalná. Annak ellenére, hogy itt a bizottsági ülésen is már a szakképzési törvény elfogadása után szóba került, Pokorni elnök úr is felvetette, hogy bizony, igaza van mégiscsak a Magyarországi Szülők Országos Egyesületének abban, hogy bizony, nem valósul meg a duális képzésben a gyakorlati képzőhelyen a garancia a tanulók jogaira vonatkozóan, ha például bármilyen baleset éri a gyakorlati oktatásban részt vevő tanulót.

Amit ezzel kapcsolatban még elmondanék, mármint a változtatásokkal, javaslatokkal kapcsolatban, hogy igaza van a kormánynak abban a tekintetben, hogy nem nagy fajsúlyú kérdéseket tárgyal alapvetően ez az előterjesztés. Tehát marginálisnak érzem én is azt, hogy a juttatások bankszámlára történő kifizetésével foglalkozunk, illetőleg viszonylag marginális az is, hogy hogyan definiáljuk a gyakorlati képzés helyszínét. Hangsúlyozom, hogy mi egyáltalán nem tudunk egyetérteni az egész duális képzés koncepciójával, a térségi integrált szakképző központok rendszerével, mivel úgy véljük, hogy ezekben a gigaintézményekben nem tudnak a tanulók egy olyan családias környezetben fejlődni, amely egy kisebb intézményben jobban megvalósítható lenne.

Tehát mindazonáltal, hogy bizonyos kérdéseket valóban szükséges pontosítani és újra elővenni, és van némi előremozdulás a szakképzési törvény szövegezésében, de összességében nem tudjuk támogatni az egész koncepciót. Ezért tartózkodni fogunk ezen a szavazáson, illetve az általános vitára való bocsátás tekintetében is. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Magamnak is szót adnék, ha nem baj. Nem feltétlenül logikai sorrendben, inkább csak ahogy így átfutottam az anyagot. Miért adjuk át, miért adja át a vidékfejlesztési miniszternek a mezőgazdasági szakképző iskolák fenntartását, működtetését a kormány? Miközben az elmúlt 20 évben az integrált egységes szakképzés megteremtése volt a cél, a monokulturális szakképző iskolákat nem tartottuk jónak, a többcélú, több szakmát, több profilt bemutatni képes szakiskolák, szakképző intézmények kialakítását szolgálták a tiszkek is, képzési kínálatot adva.

A szaktárcák alá rendelt szakiskolákat én eleve nem szeretem, van egy pár pont, ahol ez indokolható, például honvédség vagy rendőrség. Bár látva a nyugdíjba kényszerülő rendőrök pályaválasztását, lehet, hogy ott is egy szélesebb profil kialakítása néha indokolt.

De az, hogy a nagyon szerteágazó mezőgazdasági képzéseket a szaktárca alá soroljuk, hogy ő tartsa fenn, ez nekem magyarázatra szorul. Biztosan van oka, de szeretném tudni, hogy mi az. *(Megérkezik az ülésre Brájer Éva.)*

Most azért a szakképző intézmények egy részét a megyei intézményfenntartó központok tartják fenn, mondhatni a nagyobbik részét, hányadát, a kisebbik hányadát, olyan 40 százalékát a Fővárosi Önkormányzat. Elenyésző lehet a még települési önkormányzatok

fenntartásában lévő szakképző intézmények száma, valószínűleg nem jelentéktelen, de kisebb harmad.

Ezek az iskolák részben a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ alá kerülnek, ugyanakkor úgy látom, hogy egy csomó helyen a kormányhivatalok döntenek arról, hogy kikkel kíván együttműködni a kormány a szakképzés tekintetében, legalábbis én ezt olvasom, hogy a fővárosi és megyei kormányhivatal köt 5 évre szakképzési megállapodást a nem állami szakképző iskola fenntartásában.

Tehát én ezt nem pontosan látom magam előtt, hogy hogyan fog kinézni a szakképzés fenntartása, irányítása. Eddig úgy gondoltam, hogy értem, amíg ezt a törvényt kézbe nem kaptam, tehát hogy a MIK-ek és az eddigi önkormányzati intézmények a Klebelsberg Intézményfenntartó Központba kerülnek, és ő szervezi majd az életüket. Nem tudom, hogy keveredik be ide a kormányhivatal e tekintetben.

Ha már itt járunk, a nem állami fenntartású, tehát magán- és egyházi szakképző intézményeknél, akkor nem értem pontosan, hogy hogyan lesznek ők finanszírozva. Itt egy elég bonyolult rendszer körvonalazódik, van, amiért szedhet térítési díjat, van, ahol nem szedhet. Ha kötünk vele megállapodást, valahogy úgy olvastam ki, de lehet, hogy rosszul látom – remélem, rosszul látom -, hogy a magán szakképző intézmény igényelhet támogatást, ha van ilyen megállapodása a kormánnyal. De ha van ilyen megállapodása, akkor a béren felül egyéb hozzájárulást nem szedhet, márpedig csak a bérből nem lehet szakképző intézményt fenntartani, ahhoz valami más forrás is kell.

Tehát én ezt egyelőre így nem látom, hogy hogyan valósul meg.

Még egy apró részletkérdés: a Klebelsberg Intézményfenntartó Központba integrált szakképző intézmények napi működése. Erről nagyon sokat vitatkoztunk, de nem koncentráltunk a szakképző intézményekre, hogy ez egy költségvetési szerve, az Intézményfenntartó Központ. Az intézmények csak a tanulókkal kapcsolatos jogviszony tekintetében bírnak önálló jogviszonnyal vagy önálló jogi entitással, önálló számlaszámuk, önálló költségvetésük, önálló gazdálkodásuk nincs.

Ezt még egy általános iskola életében is nehéz elképzelni, de ott még, ha nagyon megerőltetem magam, akkor elmegy. De egy szakképző intézmény tekintetében, ahol szerződések, anyagköltség, gyakorlati képzés, szerződéses volumen van, ott elég nehéz ezt nekem belátni. Ez hogyan fog működni? Egy nagy szakképző intézmény, amelynek nincs önálló költségvetése, nincs önálló pénzkezelése, nincs önálló számlaszáma? Hogyan fogja legalább az eddigi tevékenységét zavartalanul folytatni, hogy az előttünk álló szép jövő fejlődéséről ne is álmodozunk, csak azt, amit eddig csinált, január 1-jétől?

Elnézést, ha nem a benyújtott törvényre koncentráltak a kérdések, hanem inkább a valóság problémáira, de a törvény benyújtásának az apropója az, hogy ezeket az átadásból fakadó problémákat próbáljuk kezelni, ha jól értettem, és a valóságot egy kicsit jobban ismerem, mint a törvénytervezetet.

Pósán László!

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Bocsánat, egy rövid kérdésem lenne. A 9. § (1) bekezdése úgy szól, hogy a szakképző iskola állami fenntartója a szakképzési feladatait megyénként egyetlen szakképző iskola fenntartásával látja el. Mi történik azzal a többi szakképző intézménnyel, ami most van? Egy megyében akár több ilyen is lehet, jó néhány településen, ezt hogyan kell értelmezni? Jogilag minősül ez egynek, számtalan telephellyel, vagy fizikai értelemben is egynek kell ezt majd elképzelni? Ez nem világos. Köszönöm.

ELNÖK: Kucsák László!

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz): Én is tisztelettel köszöntök mindenkit. Amit elnök úr felvetett, ahhoz kapcsolódva szeretném megkérdezni, hogy mivel a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ azért az én meglátásom szerint alapvetően az EMMI organizációjában jön létre folyamatosan vagy alakul, formálódik, épül, szépül, és ebben az esetben, ha a szakképző intézményekkel is lesz, méghozzá komoly dolga a KIK rövidítésű intézménynek, annak megyei szintű vagy a fővárosban egyfajta főosztályi szintű szerveződés ernyője alatt, akkor az önök meglátása szerint kellőképpen körülrajzolt-e már az a helyzet, hogy ha a mezőgazdasági szakmacsoportok esetében az adott tárcának van bizonyos kompetenciája, a szakképzés összességét tekintve az NGM, illetve a Klebelsberg Intézményfenntartó Központnál pedig alapvetően az EMMI az anyaintézmény vagy az anyaszervezet, vagy ő bábáskodik felette, akkor ez kellőképpen a jogszabályok szintjén és ezen jogszabály szintjén is elkülönített, körülrajzolt dolog-e annak érdekében, hogy itt január 1-jétől a további működés valóban zökkenőmentes tudjon lenni? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Az Állami Számvevőszék csinált egy vizsgálatot a Vidékfejlesztési Minisztérium kezelésében lévő szakképző intézményekkel kapcsolatban. Azt gondolom, hogy ezt megkapta minden képviselő.

Én csak az első összefoglaló részt olvastam el, nem dicsérte ezt az irányítási modellt az Állami Számvevőszék. Tehát úgy foglalható össze a nekünk szóló jelentés, hogy ezt a fajta irányítási specializációt nem támasztja alá a tapasztalat fénye, vagy az eddigi működés. Nyilván most már máshogyan fog működni természetesen, de az eddigi tapasztalat nem.

Parancsolj!

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen. Gondolkodtam, hogy szóljak vagy ne szóljak, mert Pósnán alelnök úr tulajdonképpen felhívta a figyelmet arra, amire én is szerettem volna felhívni a figyelmet. Ez az egy megyében egy szakképző intézmény. Azért gondolkodtam azon, hogy szóljak, mert nem akarok paranoiásnak látszani, de mégiscsak szót kell emelni, és azt szeretném kérni a szaktárcától, hogy gondolják ezt át, és gondolják át, hogy az irányítást hogyan lehet megoldani.

Abban az esetben, ha Zala megyében a megyeszékhelyen lesz ez a bizonyos központ, akkor előállhat az a helyzet, hogy egyébként egy ugyanakkora város, megyei jogú város a megyében ellehetetlenül, vagy ilyen másodszerpet fog játszani, mert minden döntés központilag a megyeszékhelyen fog megszületni. Ha szó szerint így kell értelmezni ezt a bizonyos irányítást, mint ahogy a szövegben, a törvénytervezetben van. És nem a paranoia szól belőlem, hanem a tapasztalat.

Én nagyon örülnék annak, ha azért mégiscsak mint intézményfenntartó önkormányzat, annak a nagyságától vagy az eddigi, általa működtetett iskolarendszer nagyságától, a szakképzés volumenétől függővé tennék azt, hogy az irányítás hogyan alakul, és a helyi igényeket hogyan veszik figyelembe. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyéb kérdés? Parancsolj!

FERENCZI GÁBOR (Jobbik): Még két rövid kérdésem lenne. Az egyik a felnőttképzési törvényre vonatkozna, hogy nem érzik-e úgy, hogy azáltal, hogy rögtön az első felmerülő gyanú esetén, amikor egy felnőttképzést bonyolító cégről kiderül, hogy esetlegesen bármilyen szabálysértést követ el, akkor rögtön szankció következik, tehát rögtön bírsággal igyekeznek ezeket a cégeket sújtani, nem érzik-e úgy, hogy ezzel tulajdonképpen valamennyi felnőttképzést bonyolító céget megaláznak bizonyos mértékig?

Nem igazán értem, hogy miért nem volt jó az eddigi rendszer, hogy először felhívták a szabálysértésre a figyelmét ezeknek a képzést szervező, bonyolító cégeknek, és csak másodkörben nyúltak a szankcióhoz. Erre szeretnék választ kapni.

A másik pedig a szintvizsga kérdésköre. Itt pedig az nem világos számomra, hogy miből gondolják önök, hogy az érettségi pótolhatja egy szakmatanulás esetén a szintvizsgát? Ezt pedig mint tanár nem értem, aki tíz évig a szakképzésben dolgoztam. Köszönöm.

ELNÖK: Mit pótolhat az érettségi? Nem hallottam.

FERENCZI GÁBOR (Jobbik): Tehát ha valakinek érettségije van, akkor nem szükséges szintvizsgát tennie.

ELNÖK: Egyéb kérdést, jelentkezést nem látok. Tessék parancsolni!

Dr. Odrobina László főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium) válasza

DR. ODOBINA LÁSZLÓ főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Sós Tamás képviselő úr kérdéseire válaszol: csak hogy pontosak legyünk, tehát ez a második módosítás ebben az évben, nincsen szó 40-ről. Az Fht. is ebben a csomagban jött volna, csak itt volt egy ilyen probléma, hogy egy hónappal korábban hatályba kell lépnie, mint ahogy a következő év elkezdődik.

Tehát nem akarunk sokszor változtatni, úgyhogy azt gondolom, hogy ebben nem vagyunk ilyennel vádolhatóak.

De akkor rátérnék a konkrét kérdésekre. Arra a kérdésre, hogy miért változtattunk a beiskolázás tekintetében, tehát ha a gyerek valamilyen szakmát akar tanulni és nem lesz számára lehetőség szakmát tanulni, mert az MFKB kapcsán a kormány úgymond nem ad támogatást azon szakma tanuláshoz, azt kell mondanom, hogy itt nincs változás, hiszen korábban az RFKB ugyanezt tette, tehát ez a rendszer ugyanaz ebből a szempontból, mint a korábbi volt. Ott is ugyanez a lépés volt. Ha az RFKB azt mondta, hogy erre a szakmára nincs szükség, akkor ott sem tudott képezni az iskola olyan szakmát.

Tehát itt nincs változás, csak egy más technikával hozza meg ezt a döntést, úgymond itt a kormány hozza meg a döntést, ott meg az RFKB hozta meg a döntést. Úgymond nagyobb garancia van még arra ebben a jelenlegi törvényben, hogy egy esetleges hibás döntést korrigáljunk, hiszen korábban az RFKB döntött, most az MFKB javasol, és a kormány dönt. Ez azt jelenti, hogy még két kör van arra vonatkozóan, hogy az MFKB-nak egy rossz meglátását korrigáljuk tárgyegegyeztetésen, stb., tehát azt gondolom, nagyobb a biztonság a mostani rendszerben.

Hogy hogyan megy pontosan a kormányhivatalnak és a miniszternek milyen jogosítványai vannak a rendszerben, ezt elnök úr is kérdezte. Tehát nagyjából az a helyzet, hogy a kormányhivatal megállapodást a magán- és egyházi iskolákkal köt. Ennek a megállapodásnak az a lényege, hogy betartják úgymond és vállalják azt, hogy csak olyan szakmában fognak indítani képzést, amelyikben számukra az MFKB javaslata alapján a kormány pozitív döntést hozott. Tehát itt a kormányhivatal nem fog a KIK-kel ilyen szempontból kapcsolatban állni. A miniszter, ahogy mondtam, az RFKB döntés helyett, tehát gyakorlatilag ott nem a miniszter, hanem a kormány hoz döntést, tehát nagyjából így áll össze a rendszer.

Nem tudom, mennyire voltam világos, tehát ez a magániskolákra és az egyházi iskolákra vonatkozó kitétel.

Hogy az Fkt. mikor kerül a parlament elé, ahogy Sós képviselő úr is mondta, tudja jól, mert részt szokott venni az egyeztetéseinken a különböző társadalmi vitákon, ezt már régóta tárgyaljuk mindenféle fórumon, megvitattuk az országos szakképzési tanévnyitó után második

napon, akkor több százan voltak ott, ő is jelen volt, aztán körülbelül egy hónapja a nagy felnőttképző cégek képviselőivel ültünk le és nagyjából egy konszenzust tudtunk kialakítani. Most tart éppen, ma 2-től volt az NSZFT-ülésem történő tárgyalása ennek a javaslatnak, terveink szerint a következő fordulóban bemegy a KÁT-ra, aztán pedig a kormány elé. Tehát még ebben a naptári évben szeretnénk, ha a kormány beadná a parlament elé. Így áll, ez a státusza a javaslatnak.

Hogy mi ez a három nappal előtte, meg aztán ott a szankció, ilyen kérdések voltak Sós képviselő úr részéről. Itt arról van szó, és befűzném ide Ferenczi képviselő úr kérdését is, hogy miért vagyunk ilyen szigorúak. Azt gondolom, hogy a korábbi törvény volt szigorú, mert a korábbi törvénynél bármilyen kis adminisztrációs hiba történt, abban a pillanatban visszavonták az akkreditációt. Ezzel tulajdonképpen a cég halálra lett ítélve, mert akkor gyakorlatilag két év eltelt, hogy újra akkreditáltathassa magát, tehát ezzel ennek vége van.

Ezen módosítottunk még tavaly, tudniillik hogy első körben figyelmeztetés, aztán pénzbírság és utána kerül csak sor az akkreditáció megvonására, ebben nincs változás, mert ez általánosságban igaz mindenfajta úgymond kisebb vétségre. Tehát ha egy betűt elírnak a névben, akkor nem büntetjük rögtön pénzbírsággal sem, csak felhívjuk hiánypótlásra.

Amiről itt most szó van, az egy nagyon súlyos sérelem, azt szankcionálnánk, hogy ha a cég lepapírozza úgymond azt, hogy képzései vannak, de nem kerül sor képzésre. Erről az esetről beszélünk. Tudjuk, hogy volt sok ilyen eset, azt gondolom, hogy itt a teremben ülők közül senkinek nem kell erről beszélni, mert ezt pontosan tudjuk, hogy ilyenek voltak. Itt nincs szükség fokozatosságra, ha ilyen kiderül, akkor ott nagyon kemény eszközökkel kell fellépni.

Azt gondolom, hogy ez nem bizalmatlanság, a nagy felnőttképzők és a korrekten működő felnőttképzők mind üdvözlik ezt az intézkedést, nekik nincsen bajuk ezzel a lépéssel, nyilván akiknek bajuk van, azok a kiskapukat kereső felnőttképzők, velük szemben igen bizalmatlanok vagyunk, de azt gondolom, hogy a korrekt felnőttképzőkkel ez egy jó partnerséget fog megalapozni.

A szülők egyesületének az elnökével egyfolytában tárgyalásban vagyunk, most ott volt az NSZFT-ülésem is, és azt fájlalta, hogy nem tudott ideérni erre a mostani ülésre. A múlt héten is beszélünk vele, hogy hogyan kellene még úgy alakítani a törvényeken vagy a szabályozáson, bármin, hogy a diákok, a gyerekek érdekeit jobban tudjuk érvényesíteni. Azt gondolom, hogy ami rajtunk múlik, azt mindent meg fogunk tenni ennek érdekében.

Hogy a gigaintézmény jó-e vagy nem jó, a családi környezet volt az, ami talán képviselő úr szerint helyesebb lenne. Mi azt gondoljuk, hogy ez egy olyan megoldás lesz a későbbiekben, amiben azzal, hogy nagy összevont szakképző iskolák létrehozására kerül sor, ezzel talán nem fog sérülni az az óhaj, hogy a gyerek egy hely szerinti iskolában érezze otthon magát. Azt gondolom, hogy meg lehet úgy oldani ezt a problémát, hogy úgymond a kecske is jóllakjon és a káposzta is megmaradjon.

A gigaintézmény a hatékonyság szempontjából volt egy szükségszerűség, attól függetlenül nyilvánvalóan a gyerek nem a nagy iskolához fog kötődni, hanem ahhoz a helyhez, ahová ő járni fog.

Szintvizsga, hogy pótolja-e az érettségi a szintvizsgát. Azt gondolom, hogy nem pótolja, nem is az a funkciója, hogy pótolja. A szintvizsgának az a szerepe, hogy azt mérje, hogy a gyerek képes-e irányítás mellett munkavégzésre. Szakiskolában van erre szükség, ahol kilencedik osztály után, tizediktől kerülnek ki a gyerekek, hogy ha arról van szó, gyakorlati képzőkhöz, és ott valóban szükség van arra, hogy megmérjük úgymond, hogy képesek-e arra, hogy balesetveszély nélkül munkát végezzenek.

Az érettségi nem pótolja ezt a szintvizsgát, viszont aki érettségét tett, azok 99 százalékban a 18 éven felüli emberek, tehát felnőttek, és azt gondolom, hogy ha egy ilyen felnőtt úgy dönt érettségi után, hogy ő elmegy a bányába dolgozni, egy uránbányába, bármit

mondhatnék, akkor semmilyen szintvizsgát nem kell letennie, segédmunkásként ott dolgozhatna. Tehát úgymond nem az érettségi pótolja a szintvizsgát, hanem az a kor, ami az érettségi letételének a függvénye. Ezért gondoltuk azt, hogy az érettségi utáni szakképzésben a szintvizsgát nem tesszük kötelezővé, hiszen ott annál sokkal komolyabb dolgokra jogosult az akkor már nem gyerek, hanem a felnőtt, állampolgári jogon.

Elnök úr kérdéseire rátérve, hogy miért ad át az állam a VM-nek bizonyos iskolákat. Itt több megoldás volt, amit a kormány mérlegelt. Volt olyan megoldás, hogy a KIK-en belül hoznak létre egy többé-kevésbé önálló egységet, de úgy tűnik, most a legutolsó verzió az, hogy egy önálló fenntartásba mennek ezek az iskolák. Ennek a megoldásnak az volt az indoka, hogy az agrárszakmák annyira speciálisak, a mezőgazdaság a különböző évszakokhoz kötődik, olyan specialitásokra gondolok, hogy nyilván aratni nem lehet télen, vagy akár még tavasszal sem, hanem csak ősszel vagy nyáron, meg gondolok ilyen állattenyésztéssel kapcsolatos dolgokra, hogy a tehénfejést meg kell tanítani vagy mást, amit csak reggel meg este lehet, hajnalban és késő este, akkor ezekre tekintettel volt egy olyan döntés, hogy talán az általános szakképzés nem tud annyira figyelemmel lenni ezen iskolák sajátosságaira. Ezért szükséges az, hogy a vidékfejlesztési miniszter fenntartásában működjenek ezek az iskolák külön intézményrendszerként.

ELNÖK: Ne haragudj, az egészségügyi szakképzés Szócska államtitkár úr alatt van fenntartási szempontból? Pedig az elég speciális, mert a vérvételt, az ágytálazást csak a gyakorlatban lehet megtanulni. De nincs ott, igaz? Tehát a specialitás önmagában a fenntartás elkülönítését szerintem nem indokolja. Persze a tapasztalat, a tudás az speciális. Lehet, hogy jobb is ez így, de jól tudom, igaz?

DR. ODRÓBINA LÁSZLÓ főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Ebben nincsen változás igazából, tehát ez a korábbi jogszabályokban is így volt, itt csak pontosításra került sor. Tehát ez benne volt a korábbi Nkt.-ban, benne volt a korábbi Szt.-ben, itt csak arról volt szó, hogy pontosítottuk ezt a kitétel. De a két törvény nem volt egymással összhangban, ezért került sor ennek a pontosítására. Tehát itt nincsen változás úgymond ebben a tekintetben, a döntés tekintetében, ez így volt korábban is lefektetve.

Még annyival egészült ki, hogy azon iskolák köréről, amelyek átkerülnek VM-fenntartásba, ezen iskolákról az emberi erőforrások miniszter és a vidékfejlesztési miniszter úgy dönt, hogy közben a nemzetgazdasági miniszternek egyetértési joga van ezzel kapcsolatosan. Ez egy új kitétel, ami ebben a törvényben került megfogalmazásra.

ELNÖK: A szakképző intézmények lesznek a KIK-ben, a MIK-esek is beolvadnak, átkerülnek a KIK-hez, és lesznek szaktárca-fenntartásban. Csak egy ilyen lesz, ami szaktárcánál van, ez a Vidékfejlesztési Minisztérium, plusz a rendőr? És még?

DR. ODRÓBINA LÁSZLÓ főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): HM, VM, és akkor a KIK-ben benne lesz minden más.

ELNÖK: Akkor ez már korábban is így volt, csak nem minden intézmény esetében ezek szerint?

DR. ODRÓBINA LÁSZLÓ főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): A VM-nél van most 17 iskola pillanatnyilag, ezt akarják...

ELNÖK: Néhány átkerül pluszban.

DR. ODROBINA LÁSZLÓ főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): ... ezt akarják még kibővíteni.

ELNÖK: Hány iskoláról van szó?

DR. ODROBINA LÁSZLÓ főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): 20-30-40 iskoláról.

ELNÖK: Eddig volt kettő és most lesz 40?

DR. ODROBINA LÁSZLÓ főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Én a VM-ről beszélek, bocsánat.

ELNÖK: A VM-nél mennyi volt?

DR. ODROBINA LÁSZLÓ főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): 17 iskola volt eddig, és ehhez jön még 20-30-40, ebben majd megállapodik a két miniszter. Tehát az a koncepció, hogy azon iskolák kerülnek át, amelyekben döntően mezőgazdasági jellegű képzések folynak.

ELNÖK: Ezek általában vegyes profilúak voltak, tehát volt benne más is.

DR. ODROBINA LÁSZLÓ főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Így van.

ELNÖK: És ezt fenntartják továbbra is?

DR. ODROBINA LÁSZLÓ főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): A vegyes profilt felmenő rendszerben szándékaik szerint nem kívánják fenntartani. Tehát a VM-iskolákban majdnem kizárólag VM-es szakmák lesznek oktatva. Nyilván van lehetőség arra is, hogy ha a KIK vezetése bizonyos hatékonysági okokból úgy látja, hogy nem érdemes külön iskolát fenntartani, hanem a VM-iskola látja el azt, amit neki egyszerűbb ott ellátnia, akkor van lehetőség arra, hogy ebben az iskolában oldja meg. Ezt a funkciót az Nkt. nevesíti, de egyébként az a fő csapásirány, hogy a VM-iskolákban csak VM-szakmák kerüljenek oktatásra. A kollégám még kiegészítené.

Klész Tibor osztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium) válaszai

KLÉSZ TIBOR osztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Amire főosztályvezető úr utalt, az az, hogy a kihirdetett szakképzési törvényben 2013. szeptember 1-jétől már tavaly év végén is úgy lett elfogadva, hogy VM-fenntartásúakká válnak azok az iskolák, amelyek mezőgazdasági, agrárképzést folytatnak. A köznevelési törvényben ugyanez a rendelkezés megtalálható az elején, a 7. § környékén, ahol fel is van sorolva, hogy agrárágazat, környezetvédelem, vízgazdálkodás, amelyek a vidékfejlesztési miniszter hatáskörébe tartozó szakképesítéseket oktatják, és ha jól emlékszem, a köznevelési törvény nyári módosításakor egészült ki azzal a mondattal talán, pont bizottsági módosító hatására, hogy és azokkal a szakmákkal egészülhet ki az ilyen iskola profilja, amit a KIK engedélyez. Tehát kettős a szabályozás. Egyrészt kimondásra kerül, hogy az agrárágazatba tartozó szakképesítések csak a VM fenntartásában, bizonyos szakmák, ez az OKJ-ban van felsorolva egy melléklet, és fel van sorolva a hat ágazat, amely csak a vidékfejlesztési miniszter általi fenntartású iskolákban oktatható.

Ez a módosítás ebben nem jelent semmilyen változtatást, csak azokat a kérdéseket, amelyek e tekintetben nem voltak szabályozottak, tehát például az, hogy ha egy iskolában van 1500 tanuló és abból 1400 agrárképzésben vesz részt és van egy-két osztály, amelyik nem, akkor azt, ha profilt akar tisztítani, akkor kifutó rendszerben nem kell átadni ezeket az osztályokat a VM fenntartásába, hogy ne okozzon problémát. Vagy ha van egy olyan iskola, amelyik csak egy-két VM-es szakmát tanít, akkor azokat kifutó rendszerben nem kell hogy átadja, hogy ha már csak egy-két évfolyam érintett.

Ezek ilyen lényegében egy nagy, már meglévő módosításhoz kapcsolódó kiegészítések, és ugyanazokat a szabályokat mondja el a módosítás ezzel kapcsolatban, hogy a racionalizálást és az integrálást e tekintetben is végre kell hajtani.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Pószán László!

DR. PÓSZÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Bocsánatot kérek, nem akartam már kérdést feltenni, csak óhatatlanul eszembe jutott két dolog, amit nem értek. Az egyik eset az, hogy a kifutó rendszert logikailag értem, a gyakorlatban ez úgy néz ki, hogy azok a tanárok, azok az oktatók, akik azt tudják, hogy ott a képzésnek vége lesz, azok nagyon gyorsan igyekeznek máshol munkát keresni. Tehát hogyan történik meg effektíve a kifutás a kimenő rendszerben tanárok nélkül?

A másik kérdés: mi történik azokkal az iskolákkal, ahol az elmúlt időben például honvédelmi képzés indult szakközépiskolában? Mi itt a főszabály, a KIK vagy a HM? Mi történik, mert van ilyen.

ELNÖK: Tessék parancsolni!

DR. ODROBINA LÁSZLÓ főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, akkor folytatom. Elnök úr kérdése volt még az, ha szabad, vagy válaszoljak inkább Pószán képviselő úr kérdésére?

DR. PÓSZÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Nekem mindegy, hogy milyen sorrendben.

ELNÖK: Szabadon választhatod meg a válaszadást.

DR. ODROBINA LÁSZLÓ főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Akkor sorban megyek. Mi is láttuk azt a problémát, hogy egy általános iskolához hasonlóan nem lehet működtetni egy szakképző iskolát, ez teljesen világos. Ezért sor került az egyeztetésre az államtitkárok között is. Ott megállapodtak abban, hogy ezeknek a nagy összevont iskoláknak lesz önálló előirányzatuk, amin belül tudnak gazdálkodni, és tudnak kötelezettséget vállalni, az iskolák működtetéséért felelős egységek, nem az igazgatók, hanem fölöttük a KIK egyik egysége.

Tehát ez a megoldás született arra, hogy ne kelljen mondjuk egy forrasztó akármiért a KIK elnökét riasztani azonnal, hanem működőképes legyen a rendszer.

Tehát magyarul: a problémát láttuk mi is, ezért egy ilyen megoldás kialakítása most van folyamatban. Ennek a szabályozása...

ELNÖK: Milyen szintű ez a kvázi pénzügyi önállóság? Nem intézményi szintű, hanem milyen?

DR. ODROBINA LÁSZLÓ főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Az intézményvezetés kezében úgy tűnik, hogy nem lesz jogosultság ilyen pénzügyi döntéseket

hozni, hanem egy szinttel följebb, a járási tankerület vezetője lesz, aki engedélyezni tudja ezeket az ilyen mozgásokat. Ami nyilvánvalóan működésképesebb modell, mintha az országos vezető engedélyezné.

Ezt a KIK-ről szóló rendelet fogja szabályozni a megállapodás értelmében.

Ami az ÁSZ-vizsgálatot illeti, ami a VM-es iskolák gazdálkodásáról szólt, ezt mi is ismerjük világos módon. Azt gondolom, hogy ez az ÁSZ-vizsgálat egyrészt a régi tiszkek keretében történő működésre vonatkozott, másrészt pedig azt gondolom, hogy a VM tanulni fog ebből a vizsgálatból, hogy mit kell másként csinálnia, ebben bízunk.

Akkor áttérek a képviselő urak kérdéseire, hogy megyénként egy szakképző iskola van-e. Nem, a továbbiakban sem. Itt nincs változás. Ott van a mondatnak a második fele, ami arra utal, hogy ha nagyobb a tanulólétszám tízezer főnél, akkor ötezer főnként lehet létrehozni szakképző iskolákat, vagy húszezer főnél több diákkal rendelkező megyében négy iskola létrehozására tud így sor kerülni.

Még egyszer mondom, ebben nincs változás a korábbi törvényhez képest, a változás annyi, hogy ott még „állami, önkormányzati” iskoláról volt szó, itt pedig már csak államiról van szó. Tehát a módosítás nem a lényegét érinti, hanem ezt a kitételet.

Hogyan fog történni a kifutás a pedagógusok tekintetében, akik azt látják, hogy nem lesz lehetőségük ott később egzisztenciát találni? Bízunk abban, hogy a KIK és a VM-es fenntartó együttműködése ezt a kérdést megoldja. A kormányzati feladatleosztás keretében a nemzetgazdasági miniszter nem foglalkozik ilyen iskolafenntartási problémákkal. Viszont a honvédelmi képzések tekintetében azt kell mondanom, hogy ez a kérdés felvetődött, mert sok iskola valóban foglalkozott ilyen honvédelmi ismeretek oktatásával. Az elmúlt hónapban ültünk le a honvédelmi és a belügyi tárcával, hogy mit lehetne tenni, és találtunk megoldást. Létrehozásra fognak kerülni ilyen fegyveres, nem is tudom, mi a neve ennek az ágazatnak, egy olyan szakközépiskolai ágazat, amelyik ilyen honvédelmi, belügyi ismereteket fog oktatni. Tehát magyarul: ez a lehetőség is meglesz a diákoknak, akik ilyen munkát szeretnének később vállalni, számukra is lesz erre lehetőség a szakközépiskolák kereteiben.

Végül az utolsó kérdés volt, ahogy én feljegyeztem magamnak, hogy az EMMI által gondozott KIK, a VM-es fenntartó és az NGM együttműködése, jó-e ez a leosztás. Azt gondolom, hogy ez egy kormányzati döntés volt, aminek a lényege az, hogy a fenntartási kérdésekben teljes egészében az EMMI-é a hatáskör, illetőleg a VM-es iskolák tekintetében a VM-é, az NGM pedig a szakmák struktúráját gondozza. Azt hiszem, mindenre válaszoltam.

ELNÖK: Nekem maradt még egy kérdés, amit lehet, hogy nem tudtam értelmesen megfogalmazni, és ezért nem sikerült áttörni vele. A magán szakképző intézmények és az egyházi szakképző intézmények finanszírozása. Az a félelmem, oszlassa ezt el, hogy a bérek tekintetében a törvény fogalmaz, hogy jár a bér. Az, hogy hány gyerek után van egy számított pedagógusstátusz, azt nem tudjuk, tehát ezt most tegyük félre, de a béren felül költségekhez nyilván megállapodást kell kötni. Ugyanakkor mintha itt azt olvasnám vagy az tűnik ki, de nem vagyok elég precíz e tekintetben, hogy a megállapodásnak része az, hogy ingyenes a képzés.

Ha egy magán vagy egy egyházi szakképző intézmény nem szedhet senkitől hozzájárulást, akkor pusztán a bérral nem tudja működtetni az intézményét. Hiába kínáljuk fel neki ezt a lehetőséget.

Tehát hogyan jut hozzá ön szerint vagy szerintetek egy működőképes formához egy magán, egyházi vagy egyházi, magán szakképző intézmény januártól? Én ezt nem látom most magam előtt, és tekintettel arra, hogy mindjárt itt van a december, jó lenne ezt megvilágítani. Szeretnék a választ.

DR. ODROBINA LÁSZLÓ főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Ahogy mondtam, az NGM felelőssége a szakmák gondozása, iskolafenntartási kérdésekben az EMMI felelős, de ettől függetlenül a kollégám válaszolni fog.

KLÉSZ TIBOR osztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm a lehetőséget. A finanszírozás a szakképzésben azért is bonyolult, mert azáltal, hogy lesznek az állami és a nem állami fenntartók és bekerül ez a bizonyos szakképzési megállapodás fogalma, ezért külön kell választani, hogy egyik vagy másik esetben hogyan történik a finanszírozás. Az államiakat most nem érintjük, a feltétele annak, hogy költségvetési támogatásra vagy a szakképzési törvény fogalmában szereplő költségvetési hozzájárulásra legyen jogosult egy intézmény, nem állami, tehát magán- vagy egyházi intézmény, annak az első feltétele az, hogy ezt a bizonyos szakképzési megállapodást megkösse a kormányhivatallal.

Tehát ha nem a kormány szakmaszerkezeti döntésének megfelelő képzést folytat, akkor egyáltalán nem jogosult rá, vállalja be, hogy olyan képzéseket indít, amit valahogy meg tud finanszírozni. Ebben az esetben nem ingyenes a tanulóknak se, valószínűleg térítési díjat, tandíjat kell fizetniük, ez a finanszírozás része.

A szakképzési törvénybe most egy olyan kiegészítés került bele ezzel kapcsolatban, hogy amennyiben a nem állami, magán szakképző intézmény nem jogosult erre a bizonyos költségvetési hozzájárulásra, akkor szedhet tandíjat, térítési díjat a tanulóktól. Hiszen nem kapja meg azt az állami forrást, amivel működhethet, és ekkor ő a tanulóktól – természetesen a beiskolázást megelőzően és a vonatkozó végrehajtási rendeletekben lefektetett elvek szerint – az egy főre jutó, fajlagos és hasonló költségek kiszámításával szedheti be ezt a bizonyos tandíjat vagy térítési díjat.

A nem állami intézmények finanszírozása általában, ahogy főosztályvezető úr is mondta, a köznevelési szerződés megkötésén is múlik, az, amelyik biztosítja a költségvetési hozzájárulást vagy sem. A szakképzési megállapodásban nincs szó pénzről, abban nem kerül az szabályozásra, hogy ennyi vagy annyi forintot kaphat egy intézmény, az egy előfeltétele annak, hogy az államilag támogatott forrásokhoz jusson az intézmény, mintegy előfeltétel, egy pipa ahhoz, hogy teljesítette azt a részét a képzésnek, hogy ő a munkaerőpiac szempontjából keresett szakmákat fog oktatni. Ha ez megvan, akkor egyébként kell hogy rendelkezzen általában az intézmény működtetéséhez szükséges finanszírozással is, az viszont a köznevelési szerződés kérdése lesz.

ELNÖK: Tehát ha jól értem, itt az egyházi vagy magán szakképző intézménynek kell kötni egy megállapodást a szakképzés tekintetében, hogy elfogadja a kormány által preferált szakmasztruktúra szerinti beiskolázást. Ezt megköti a kormányhivatallal. Utána nyakába veszi a nem tudom kit, kivel köt köznevelési megállapodást, lehet, hogy ezt is a kormányhivatallal köti, de lehet, hogy a KIK-kel köti, és így ő jogosulttá válik arra, hogy kapjon költségvetési támogatást, amely költségvetési támogatás a törvény szerint a dolgozók bérének a fedezete.

Mi azt nem látjuk, hogy a béren felül az egyéb működéshez szükséges összegeket honnan teremtheti elő, mert a) kérheti a kormánytól, erre nem látjuk egyelőre a metódust, b) kérheti a szülőktől. De ha jól értem, akkor ebben a megállapodásban éppen azt vállalja, hogy ő ingyenes.

Tehát ezt még nem látjuk ezek szerint pontosan, hogy ez hogyan lesz. Lehet, hogy csak én nem látom. Tehát készséggel elhiszem, hogy tájékozatlan vagyok ebben az új világban, önök tudják, hogy ez feltehetően hogyan lesz? Vagy hogy most mi olvasható ki a szabályokból? (Dr. Odrobina László: Nem.) Jó, köszönöm szépen a választ. De valóban nem tárgya a mai törvénynek, ugyanakkor ez a törvény az előttünk álló átadás-átvétel kérdéseit

hivatott szabályozni. Ez nem állítom, hogy közvetlenül érinti, csak fél méter távolságra van attól, de hamar ott van az is.

Révész Máriusz!

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Tényleg csak egyetlen mondat, hogy engem is megkerestek ezzel a problémával, egy ilyen levelet továbbítottam is neked. Én szívesen elküldöm és kérek segítséget, mert valóban az a helyzet, hogy decembertől egészen nagy intézményekről is beszélünk, és pontosan ez a gondjuk, hogy ha kapnak hozzájárulást, annak a nevében is benne van, hogy hozzájárulás, tehát nem az egészet fizetik, viszont ennek fejében vállalni kell, hogy nem szednek semmilyen térítést, ha jól értik a törvényt, akkor az azt jelenti, hogy csőd.

Úgyhogy amit elnök úr felvetett, az az érdeklődés hozzám is befutott, a levelet pedig, ha kapok egy e-mail címet, továbbítani fogom, és ha segítenek, akkor megköszönöm.

ELNÖK: Van ilyen egy nagy rendszer-átállásnál, tehát az, hogy nem tudunk mindent. De most már elég közel vagyunk a 2013-as évhez, ahol erre át kell állni. Most van még módunk a jövő héten, illetve az azt követő héten a költségvetéshez kiegészítő módosítást fűzni, nemcsak nekünk a kormánynak sincs több mint 13-a, ezért ha kérhetem, hogy tolmácsolják ezt az észrevételünket a Nemzetgazdasági Minisztérium vezetőinek. Én levelet is fogok nekik írni, hogy közös felelősségünk van e tekintetben, hogy itt meg tudjuk mondani, hogy hogyan tudnak működni a jövőben ezek az intézmények.

Magán és egyházi szakképző intézménybe nem tudom, hogy hány gyerek jár, azt tudom, hogy magán és egyháziba jár 300 ezer gyerek, az sok. Tehát ez az oktatásban részt vevő gyerekeknek közel harmada, egy kicsivel kevesebb, 20 százaléka. Nyilván a szakképzés ennek egy speciális szűk metszete, de fontos, mert minden intézmény fontos.

Ezt jól megbeszéltük. Szavazzunk az általános vitára való alkalmasságról! Van még hozzászólás? *(Nincs jelzés.)* Nincs. Szavazhatunk. Osztolykán Ágnes elment, kérte, hogy közöljem mindenkiel, hogy ő tartózkodik, hátha ez befolyásolja a többieket.

Szavazás az általános vitára alkalmasságról

Kérdezem, ki az, aki támogatja az általános vitára való alkalmasságot. Kérem, most szavazzunk! *(Szavazás.)* Köszönöm. Ki van ellene? *(Nincs jelzés.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 7 tartózkodás. Úgy látom, Osztolykán Ágnes meggyőzte az ellenzéket a tartózkodásra.

Megállapítom, hogy a bizottság többsége támogatta az általános vitára alkalmasságot.

A többségi és kisebbségi vélemény ismertetésére ki vállalkozik? *(Dr. Sós Tamás jelentkezik.)* Sós Tamás mondja el a kisebbségi véleményt. A többségi véleményt? *(Pichler Imre László jelentkezik.)* Pichler Imre. Elfogadja a bizottság az előadók személyét? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen, a bizottság elfogadta.

Köszönöm szépen. Az ülést bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 16 óra 44 perc)

Pokorni Zoltán
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Pavlánszky Éva